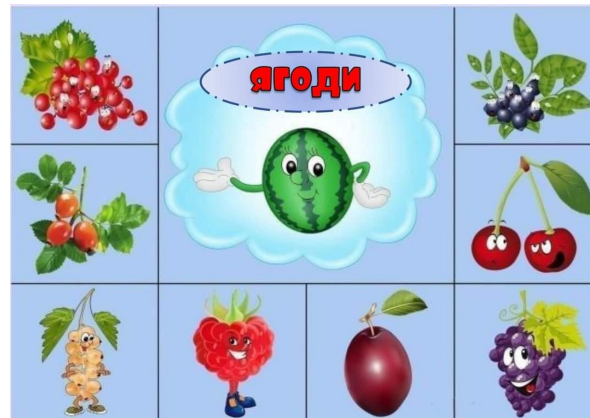

01.09.2022	
02.09.2022	 ІГРАШКИ ДОМАШНІ ТВАРИНИ ФРУКТИ

05.09.2022

БАТЬКАМ НА ЗАМІТКУ

ЧОМУ ДІТИ НЕ СЛУХАЮТЬ БАТЬКІВ?

VS

Примхи, непослух і некеріваність трапляються з кожною дитиною. Але, якщо це відбувається постійно, вам терміново потрібно знайти причину, чому ваша дитина вас не слухається і зрозуміти, що з цим робити.

ВАШІ РОЗМОВИ ЗАНАДТО ДОВГІ

Всі люди мають властивість запам'ятовувати лише певний обсяг почутої інформації, після чого мозок не сприймає нові факти без відпочинку. У дітей цей обсяг набагато менший, ніж у дорослих. Тому, якщо ви говорите з дитиною надто довго, через 20 хвилин все, що ви скажете, пролітатиме повз вуха.

ВИ ЧАСТО ЛАСТЕ ДИТИНУ

Багато батьків постійно підвищують голос на дитину, думаючи, що це допоможе зробити її слухняною.

Так, діти і правда послухають батьків, якщо ті їх голосно ають, але ефект буде короточасним. Тому потрібно замінитися непохитним по відношенню до таких речей. Образи, підвищення голосу, лайка негативно позначаються на психічному здоров'ї дитини. Висаїдок цього вона не слухатиметься вас, а просто намагатиметься уникнути поганої долі. Та й тривала озлобеність гарантована.

VS

ВИ НЕ ВМІЄТЕ СЛУХАТИ ДИТИНУ

Завжди зайняті дорослі часто ігнорують дитину, часом, не помічаючи конкретних проблем. Вони не виникають в те, що намагається розповісти їй дитина, оскільки потрібно "шось там" зробити по роботі. Так, іноді відволікатися дійсно недоречно, але тоді потрібно все одно пояснити дитині, що зараз немає часу. Спокійним тоном скажіть дитині, що зараз ви зайняті, і не можете його послухати. І обов'язково додайте, що ви ще повернетеся до цього, і поговорить з нею трохи пізніше. Тоді діти вам довіряться.

ВИ НЕ ЗВЕРТАЄТЕ УВАГИ НА ЕМОЦІЇ ДІТЕЙ

Емоції – один з найважливіших способів комунікації, який показує справжнє ставлення до речей. Не варто недооцінювати сльози дитини, або не звертати увагу на її щирі радості. Ви можете швидко заспокоїти дитину, що плаче, якщо знаєте, як це зробити. Не бійтеся зайвий раз обійняти її в скрутну хвилину, і сказати кілька слів підтримки. Також потрібно розбиратися в причині кожної конкретної емоції. Не варто просто змушувати її йти до школи, якщо вона не хоче. Спочатку потрібно розібратися, чому вона не хоче туди йти, і вже тоді робити щось. Так ви зможете дізнатися нове про дитину, і дозволите їй відкритися вам.

VS

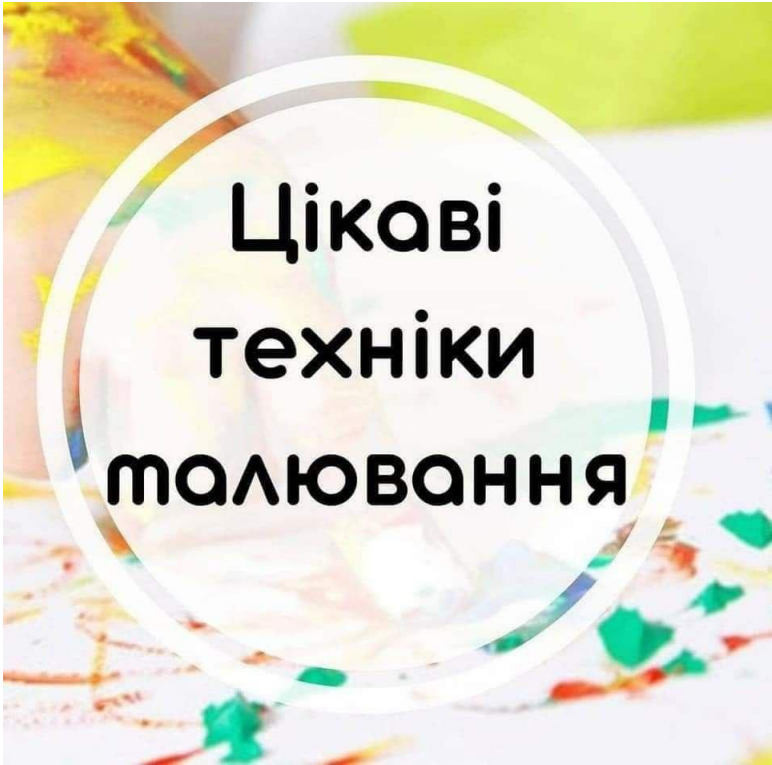
ВИ НЕ РОЗМОВАЛИ ЗІ СВОЄЮ ДИТИНОЮ ШИРО

Дітям екстремально важливо знати, що батьки цікавляться їхніми досягненнями, і переживають за їх невдачі. Мама і тато повинні бути тими, кому можна довірити найпотемніше. Багато хто думає, що це неможливо, але насправді все гранично просто. Просто частіше розмовляйте зі своєю дитиною по душах. Для цього потрібно підібрати відповідні моменти, коли ви з нею наодинці. Це може бути по дорозі в магазин або в школу, або перед сном, або просто під час відпочинку. Покажіть дитині, що вам важливо знати, чим вона захоплюється.

VS

06.09.2022

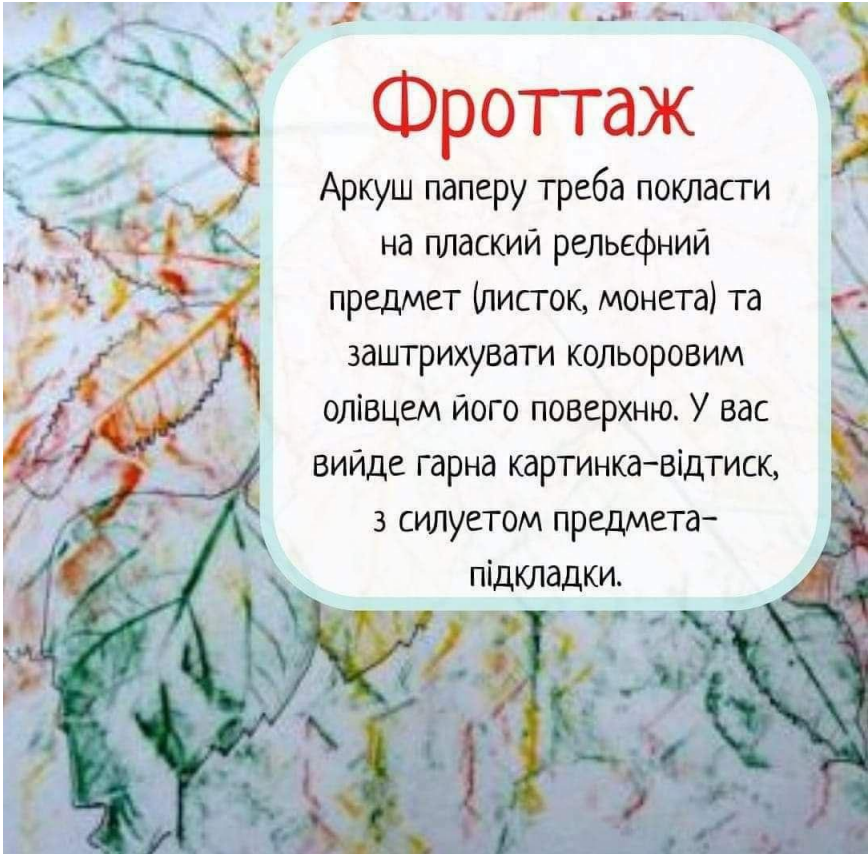

Цікаві техніки малювання

Малювання піною

Для роботи у цій техніці знадобиться вода, соломинка для коктейлів, шампунь та фарба. У склянку наливаємо воду, додаємо туди трішки фарби та невелику кількість шампуню. Потім опускаємо у рідину соломинку та дуємо в неї доти, доки бульбашки не піднімуться вище склянки. Далі беремо аркуш і прикладаємо його до піни. Утворені візерунки можна залишити такими, як є, а можна домалювати деталі.

Фроттаж

Аркуш паперу треба покласти на плаский рельєфний предмет (листок, монета) та заштрихувати кольоровим олівцем його поверхню. У вас вийде гарна картинка-відтиск, з силуетом предмета-підкладки.

Повітряні фарби

Змішайте 250г борошна, 1/2 чл. соди, 1/2 чл. лимонної кислоти, кілька крапель харчового барвника 1 ст. ложку солі.

У посуд з вказаними інгредієнтами додати трохи води, щоб фарба вийшла необхідної густоти. Нанести фарбу на цупкий картон пензлем або ватними паличками. Поставте малюнок в мікрохвильову піч на 20-30 секунд, поки маса не підсохне.

Малювання нитками

Спершу треба кілька ниток занурити у різнокольорові фарби, потім скрутити їх в одне чи кілька кілець, і покласти їх на білий аркуш. Далі накриваємо аркуш іншим аркушем так, щоб хвостики кожної нитки виходили за його межі. Потім по чергово витягуємо нитки, притримуючи верхній аркуш рукою. Готово.

Плямографія

Потрібно поставити кілька великих різнокольорових плям на аркуші, після чого нахиляємо аркуш у різні боки, щоб фарба розтеклася й утворила будь-яке зображення. Далі потрібно доповнити малюнок задуманими елементами

Відбитки пальців

Потрібно тонким шаром пофарбувати пальці у різний колір і залишити на аркуші паперу відбитки. Далі фломастером чи маркером додаємо ті деталі, яких не вистачає для завершеної композиції малюнку..

Паспарту

Вам необхідно вирізати шаблон(отвори на картоні) наприклад, у вигляді ракет і зірок, і накласти зверху на замальований різнокольоровими олівцями листок.

ВІВЧИТЬ СЛОВНИК ПОЧУТТІВ

Коли маленькі діти відчувають залість, вони зазвичай кричать, б'ються і кидаються речами, тому що не знають, як висловити свій гнів словами. **Словник почуттів** - це список слів, які дитина може використовувати, щоб висловити свої емоції. Навчіть її слів, які позначають емоції. Ви можете почати з таких слів, як «сердитись», «щасливий», «злякатися», «нервовий», «тривожний», «роздратований» тощо.

Як тільки дитина засвоїть ці слова, навчіть дитину вживати їх в реченнях: «Я зараз так серджусь на тебе» або «Він мене дратує». Висловити свої почуття завжди краще за допомогою слів, ніж битися, кусатися або кидатися речами.

Читання книг про емоції може допомогти дитині краще розуміти свої почуття.

ДАЙТЕ ВИХІД ГНІВУ

За почуття гніву відповідає мигдалеподібне тіло - частина мозку, яка також відповідає за реакцію організму «бий або біжи». Як тільки людина відчуває гнів, у її надниркових залозах виділяється адреналін, підвищується рівень тестостерону в організмі, підвищується пульс і артеріальний тиск. Коли в організмі підвищується рівень адреналіну, людина відчуває силу і енергію, а її голос стає голоснішим.

Такі зміни збільшують ризик агресивної поведінки. Щоб цьому запобігти, потрібно **перенаправити адреналін на щось більш продуктивне і менш шкідливе**. Наприклад, можна побити боксерську грушу, покричати в подушку, зайнятися якимось видом спорту (наприклад, бігом, плаванням або просто робити фізичні вправи). Фізичне навантаження - один з найефективніших способів управління гнівом як для дорослих, так і для дітей.

СПІВПЕРЕЖИВАЙТЕ ДИТИНІ

Співпереживання може творити чудеса, коли мова йде про дитину, що відчуває гнів. Якщо ваша дитина сердиться, заохочуйте її говорити про це. Не перебивайте дитину, коли вона висловлює свій гнів. Визнайте будь-які її почуття, будь-то гнів, роздратування або якісь інші.

Покажіть дитині, що ви дбаєте про неї. Часто діти стають агресивними, коли вони розчаровані або відчувають, що ними нехтують або зраджують їм. Дитина може відчувати, що гнів - це єдиний спосіб, щоб її почули або сприйняли серйозно. Подумайте, після якого вашого вчинку дитина стала проявляти гнів.

Коли дитина заспокоїться, сядьте поруч з нею і широко запитайте, що її турбує і як ви можете їй допомогти.

Запропонуйте дитині прогулятися і поїсти морозива. Прогулянка допомагає дитині отямитись. Не акцентуйте увагу дитини на помилках. Дозвольте їй робити помилки - без цього неможливий розвиток. Не набридайте дитині довгими поясненнями - просто мовчіть і тим самим проявіть трохи співчуття.

ХВАЛІТЬ ДИТИНУ ЗА ХОРОШУ ПОВЕДІНКУ

Поведінка дитини залежить від того, як ви на неї реагуєте. Діти завжди прагнуть привернути увагу батьків будь-якими способами і отримати їх схвалення. Тому, коли ваша дитина демонструє хорошу поведінку, хваліть її і цінують її зусилля. Але не перестарайтеся. Занадто часта похвала може принести шкоду: дитина буде чекати тільки похвали і не буде сприймати критику. Похвала за хорошу поведінку важлива, проте не менш важливо вказувати їй на неправильну поведінку і допомогти виправити її.

ПОКАЖІТЬ ДИТИНІ ГАРНИЙ ПРИКЛАД

Покажіть дитині приклад того, як керувати гнівом і контролювати свої емоції. Батьки самі повинні навчитися контролювати свій гнів, спілкуючись один з одним. Якщо батьки не можуть спілкуватися чесно, діти теж навряд чи навчатись цьому.

Гарне спілкування - це мистецтво, і цьому треба вчитися.

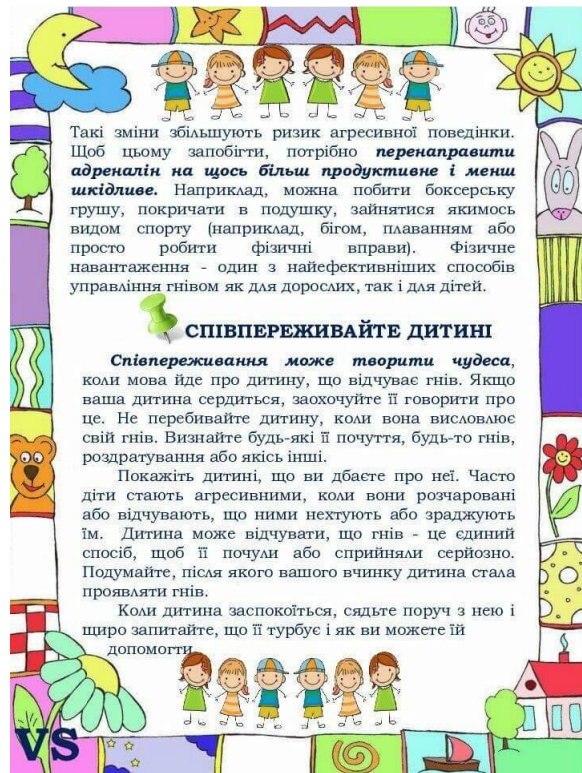
Визнайте свою неправоту. Коли ви будете визнавати свої помилки, тим самим ви заслужите повагу своїх дітей і навчите дітей покірності. Батьки повинні навчитися вирішувати свої проблеми цивілізовано. Коли ви навчитеся цього, діти будуть брати з вас приклад і намагатися впоратися зі своїм гнівом без агресії і насильства.

ВСТАНОВІТЬ ПРАВИЛА

Правила важливі для того, щоб дитина виросла дисциплінованою. Дуже важливо встановити дитині правила на випадок, коли вона злиться. Дитина повинна розуміти, що злитися - нормально. Але проявляти жорстокість або агресію неприпустимо.

Тому вона повинна дотримуватися таких правил:

- ✓ неприпустимо битися, кусатися, щипати або застосовувати насильство;
- ✓ не можна кричати - щоб вирішити будь-яку проблему, всі розмовляють спокійно;
- ✓ не можна обзиватися і говорити образливі речі;
- ✓ ніколи не можна говорити відразу ж, як тільки з'являється почуття гніву. Дитина повинна відкласти розмови до того моменту, коли вона заспокоїться;

Такі зміни збільшують ризик агресивної поведінки. Щоб цьому запобігти, потрібно **перенаправити адреналін на щось більш продуктивне і менш шкідливе**. Наприклад, можна побити боксерську грушу, покричати в подушку, зайнятися якимось видом спорту (наприклад, бігом, плаванням або просто робити фізичні вправи). Фізичне навантаження - один з найефективніших способів управління гнівом як для дорослих, так і для дітей.

СПІВПЕРЕЖИВАЙТЕ ДИТИНІ

Співпереживання може творити чудеса, коли мова йде про дитину, що відчуває гнів. Якщо ваша дитина сердиться, заохочуйте її говорити про це. Не перебивайте дитину, коли вона висловлює свій гнів. Визнайте будь-які її почуття, будь-то гнів, роздратування або якісь інші.

Покажіть дитині, що ви дбаєте про неї. Часто діти стають агресивними, коли вони розчаровані або відчувають, що ними нехтують або зраджують їм. Дитина може відчувати, що гнів - це єдиний спосіб, щоб її почули або сприйняли серйозно. Подумайте, після якого вашого вчинку дитина стала проявляти гнів.

Коли дитина заспокоїться, сядьте поруч з нею і щиро запитайте, що її турбує і як ви можете їй допомогти.

- ✓ проблеми потрібно вирішувати, коли всі спокійні;
 - ✓ метою будь-якої суперечки має бути вирішення проблеми, а не доведення своєї правоти;
 - ✓ після спалаху гніву потрібно потиснути один одному руки і помиритися;
 - ✓ не потрібно постійно згадувати минуле.
- Ви можете доповнити список правил на свій розсуд. Враховуйте при цьому поведінку дитини.

Головне - переконатися, що і ви, і ваші діти дотримуетесь цих правил, і будь-які їх порушення мають наслідки. Правила повинні бути однозначними, і з них не повинно бути винятків.

ЗНАЙДІТЬ АЛЬТЕРНАТИВУ

Якщо дитині не можна кричати і битися, коли вона відчуває гнів, то що вона повинна робити? Ось кілька альтернативних способів безпечно виплеснути свій гнів:

- ✓ Використовуйте боксерську грушу. Побити грушу або подушку, щоб виплеснути гнів - нормально, бити людей - ні.
- ✓ Запропонуйте дитині написати на аркуші паперу причину гніву і порвати його на дрібні шматочки.

08.09.2022

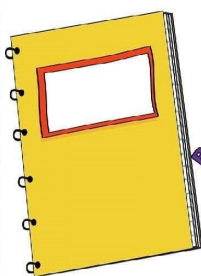

Два кінці і два кільці,
А всередині зав'язка.

Порахує сантиметри,
А як треба – міліметри!
Рівно лінії проводить,
З олівцем за ручку ходить.

Книжечки маленькі,
Аркуші біленькі.
В них вчимося ми писати,
І складати, й віднімати.

Щоб жили всі дружно в мирі:
Скло, пластмаса, гума, шкіра, —
Всіх здружує, крім людей.
Здогадались, хто я?.

09.09.2022

12.09.2022

13.09.2022

Консультація для батьків

Боротьба за самоствореність: як уникнути конфліктів?

Малюнок-дошкольникам

Відмова від критики

Критикувати — виходить, судити, оцінювати, таврувати ганьбою. Критика викликає в дитини опір. Згадаєте, як Ви самі реагували на зауваження батьків, і зрозумієте, чому Ваші діти «обороняються». Син не може вирішити завдання? Простіше всього його висміяти: «Це ж легке завдання! Ми ж з тобою все розібрали вчора!

Як можна таке не зрозуміти?!»

Реакція дитини буває різною від: «Я — дурень» до «і не буду робити». Але Ви допоможете їй, якщо скажете:

«Так, це нелегко. Але я думаю, що ти впораєшся.

Подумай ще».

Звичайно, ці поради не універсальні. Не сподівайтесь, що в будинку відразу запанує тиша та благодать.

Будьте готові до того, що діти можуть віднестися з підозрою до Вашої «нової» поведінки. Але якщо за день Ви хоч раз зумієте запобігти конфлікту, виходить, Ви навірному шляху.

Кожна дитина неповторна, і Вам вирішувати, які методи застосовувати в тій або іншій ситуації.

Пробуйте, шукайте, підходьте до виховання дитини творчо.

Час і сили, витрачені на відновлення миру в родині, коштують того.

Малюнок-дошкольникам

Воля вибору

Кожний з нас має свої вподобання, смаки, судження. І Ваша дитина, якою би маленькою вона не була, — не виключення.

Не обмежуйте її права, адже вона — особистість. Дитина здатна вирішити самотійно, яку їжу й одяг вибрати й у якій послідовності виконувати доручену роботу. Запитайте в неї, що буде їсти на сніданок: бутерброд із сиром або з ковбасою.

Перед тим як зшити або купити для дочки плаття, обговоріть з нею тканину й фасон. Під час вбирання у квартирі запропонуйте дитині на вибір: вимити підлогу або підмести.

Попередження про неприємності

Відвідування лікарів і інші неприємні для дитини події будуть сприйматися інакше, якщо поговорити з нею заздалегідь:

«Я розумію, що тобі не хочеться, але йти треба».

Часто буває так: Ви збираєтеся з дочкою в гості. Там Ваша дитина настільки захоплюється грою з подружкою, що її ніякими силами не забрати додому.

Домовтеся з нею: «Давай поставимо годинник на таку-то годину. Коли він задзвонить, ми підемо додому».

Право на бажання

Ваша дитина голосно вимагає в магазині машинку. Ви можете відреагувати на це за звичкою: «Тобі все мало! У тебе ж вдома п'ять машинок!» І витягти дитину, що репетує, з магазину. А можете не купувати іграшку, але визнати право дитини хотіти її: «Я розумію тебе, машинка дійсно гарна, але сьогодні в мене немає грошей». І дитина заспокоїться, навіть не одержавши заповітний автомобіль.

Результати неслухняності

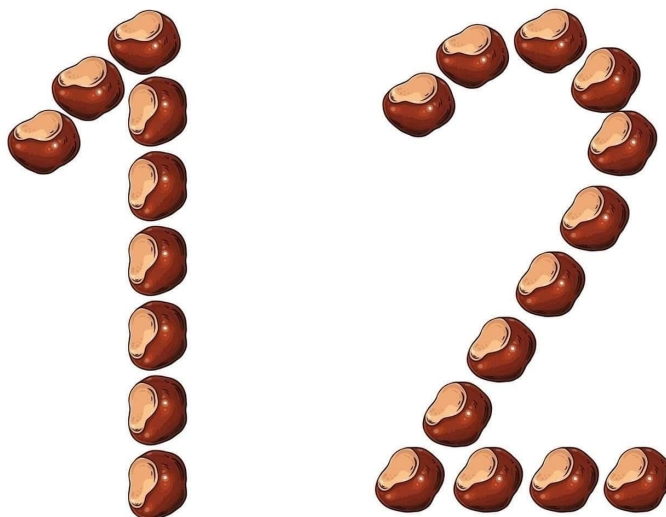
Пригадайте, скільки разів протягом дня Вам доводиться говорити своєму синові або дочці: «Зроби математику, а то одержиш двійку», «Іди снідати, інакше їжа охолоне», «Не випереш носочки — підеш у брудних»? Чи спрацьовують Ваші вказівки? Чи не краще кілька разів дати дитині можливість переконатися, до чого приводить неслухняність і які її наслідки. Якщо Сашко не зробить математику, то завтра на уроці він дійсно одержить двійку. Якщо Дарина не прийде вчасно до стола — буде їсти холодний суп. Якщо Катруся не випере носочки — ранком надягне брудні.

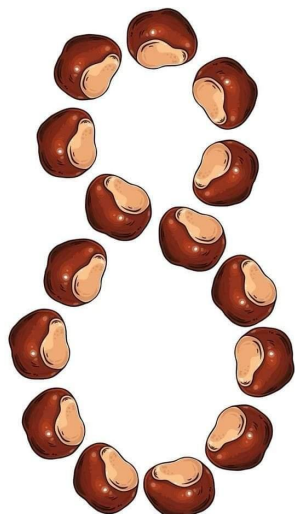
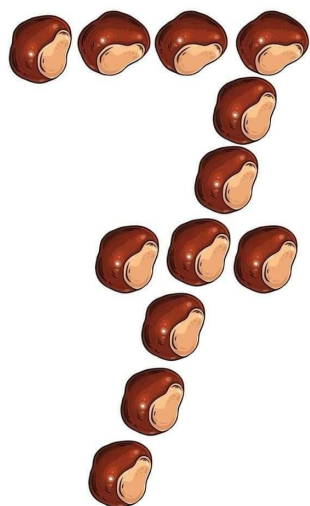
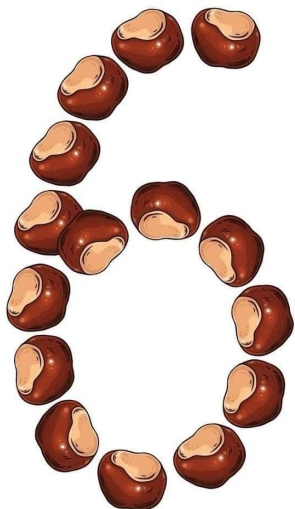
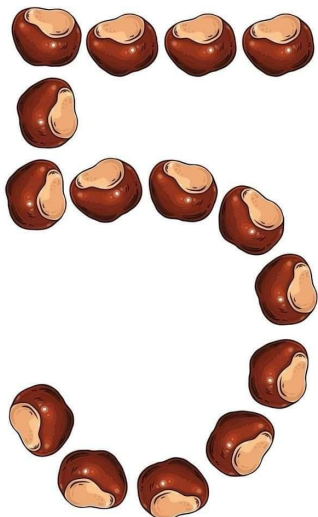
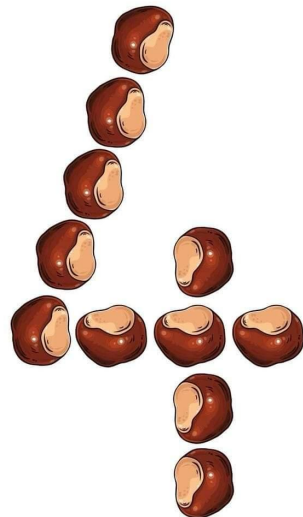
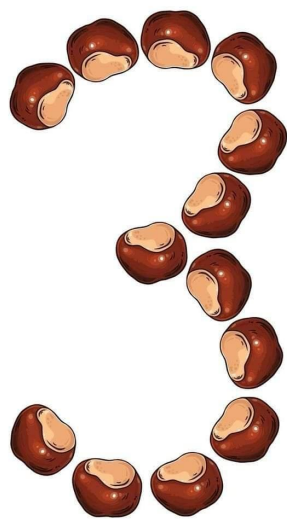
Ця важлива фраза «як тільки»

Є кілька слів, які Вам треба намагатися не вживати: «якщо», «чому», «ти ніколи». Зі слова «якщо», як правило, починаються погрози: «Якщо ти не будеш чистити свої туфлі, я ніколи не куплю тобі нових». У дитини відразу ж виникає відповідна негативна реакція, мол, ну й не треба. «Чому» — звичайний початок обвинувачення. Після фрази: «Чому ти не кладеш речі на місце?» — Ваш малюк, швидше за все, почне оборонятися, а не забирати. Словосполучення «ти ніколи» сприймається в штики. «Ти ніколи не підмітаєш у кімнаті» — звучить як обвинувачення, а не спонукання до дії. Краще сказати: «У кімнаті багато пилу. Настав час підмести підлогу». Якщо Ви хочете, щоб дитина виконала не занадто приємну для неї роботу, спробуйте побудувати фразу так: «Як тільки кімната буде прибрана, ти зможеш подивитися телевізор».

Малюкам-дошкільнятам

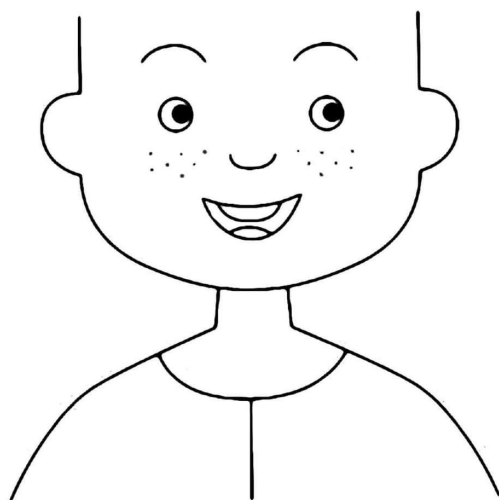

14.09.2022

	ЯКЩО ЗВУКИ СИРЕНИ ТИ ЧУЄШ УДОМА- ПОВОДЬСЯ СПОКІЙНО, УСЕ ВИМИКАЙ: ВСІ ПРИЛАДИ, СВІТЛО І ПЕРЕКРИЙ ВОДУ, СВОЇ ДОКУМЕНТИ І РЮКЗАК ЗАБИРАЙ БУДЬ ЗАВЖДИ УВАЖНИМ СЕБЕ БЕРЕЖИ А РЯТУВАЛЬНИКАМ ЛАЙК ПОКАЖИ ДСНС УКРАЇНИ
15.09.2022	
16.09.2022	
19.09.2022	

20.09.2022

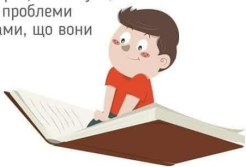
vk.com/zaykinaskazka

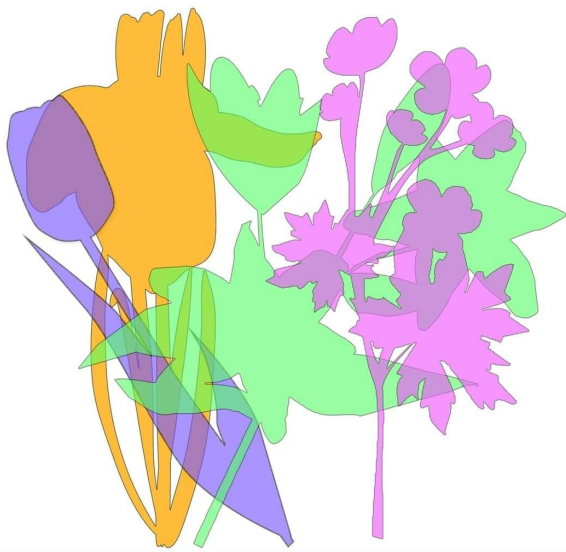

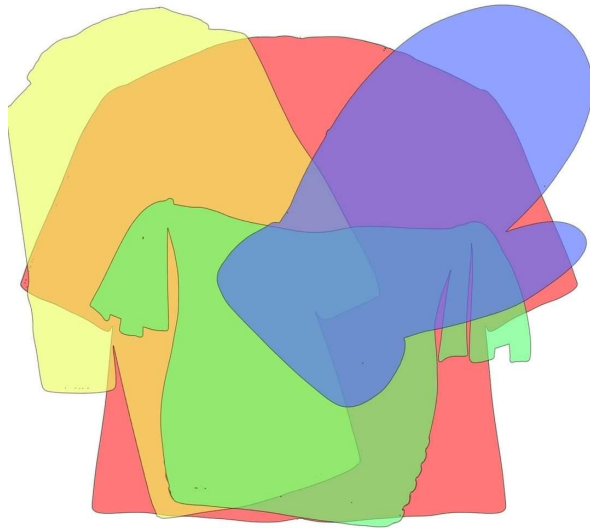
vk.com/zaykinaskazka

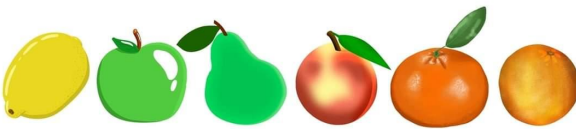
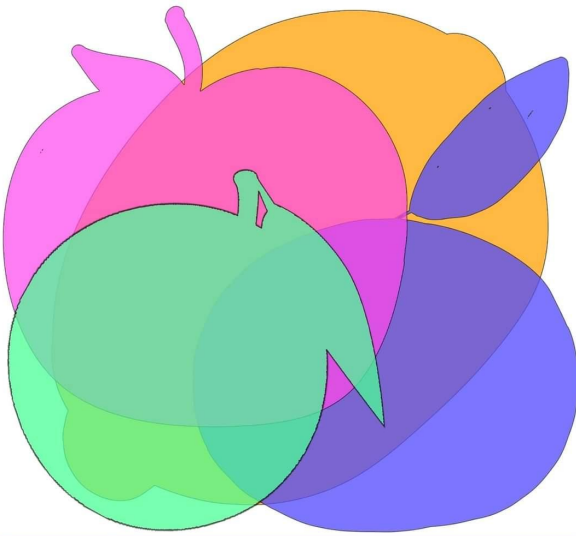
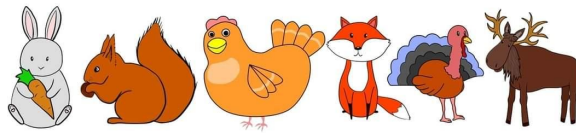

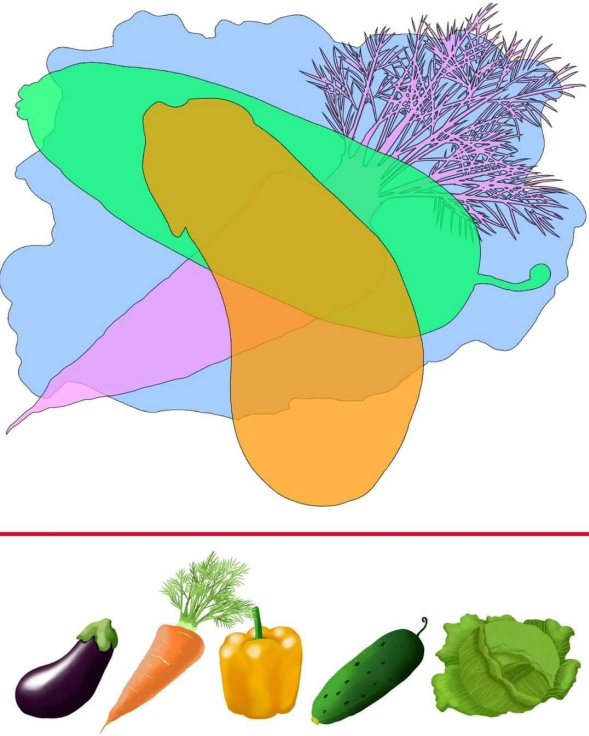
vk.com/zaykinaskazka

	
21.09.2022	
22.09.2022	Як виховати ВПЕВНЕНІСТЬ у вашої дитини? 4MAMAS 1 Хваліть за зусилля, а не за особисті якості. Коли ми хвалимо дітей за зусилля, докладені заради досягнення поставленої мети, а не за особисті якості, діти ймовірно ретельно працюватимуть, уважаючи проблеми перешкодами, що вони зможуть подолати. 2 Створіть оточення з позитивних та впевнених людей. Якщо діти перебувають в оточенні людей, які самі завзято працюють і демонструють ставлення «я це можу», вони ймовірно наслідуватимуть подібне ставлення. 3 Запропонуйте дітям заняття Якщо дітям дають можливість почуватися потрібними, корисними й успішними, вони одержують внутрішній імпульс, що не можна отримати у жодний інший спосіб.

	4 Заохочуйте самостійну постановку мети Якщо діти ставлять перед собою розумну мету, вони здатні її прагнути, відчувати задоволення від просування вперед і набувають упевненості, що настає із досягненням мети. Що їм цікаво дізнатися й чого навчитися? 5 Демонструйте факти Якщо ваші діти засмучені, поговоріть з ними про те, чого вони досягли за рахунок завзятої праці й наполегливості. Важко буде заперечити, якщо ви наведете як аргумент спортивні досягнення або успішну участь у конкурсах.
23.09.2022	

	
26.09.2022	
27.09.2022	

"ДОБРОГО РАНКУ"

**Доброго ранку, носик, доброго ранку
щічки, доброго ранку вушка, доброго
ранку шийка, доброго ранку плечики і
т.д. — торкаємося різних частин тіла,
промовляючи слова (можливо,
цілуючи). Треба пройти по всьому
тілу.**

"Поцілунки".

**Квадратний, трикутний,
овальний — цілувати лобик чи
щічку багатьма поцілунками
так, щоб їх послідовність
утворила форму.**

"Сніговик."

**. "Ліпимо" із тіла дитини
сніговика. Просимо напружити всі
м'язи, наче він змерз. А потім
"гріємо сонечком" — а зараз
вийшло сонечко в сніговик тане. І
дитина розслабляється.**

"Різними дотиками"

**Торкатися один одного
"різними доторками" — як
зайчик, як змія, як лисиця
хвостиком**

	 "Коврик" Мистці Згоди ТІЛОЧКА МІСТЯ ТРАНСФОРМАЦІЯ ІСНУВАННЯ Простукати себе, все тіло, мов коврик. "Люлечка" Мистці Згоди ТІЛОЧКА МІСТЯ ТРАНСФОРМАЦІЯ ІСНУВАННЯ Сісти за дитиною, обіймаючи її за спинку, можна погойдатися
28.09.2022	
29. 09.2022	«ВІДКАТ» НАВИЧОК: ЯК ВІЙНА ВПЛИВАЄ НА ДІТЕЙ З ОСОБЛИВОСТЯМИ? розповідає нейропсихолог Олена Распопова 1. СТРЕС. Кортизол, один із гормонів стресу, мобілізує організм для захисту. Але у великих кількостях чи за постійного впливу проявляє нейротоксичні властивості. У стресових ситуаціях у всіх людей змінюються характеристики процесу мислення. Це і різні когнітивні помилки, і обмеженість певними рамками. У дітей з атиповим розвитком може спостерігатись тимчасове повернення до більш простих типів мислення. Нормалізація стану при безпечних, благодатних умовах триватиме від 6 місяців після зміни зовнішніх умов. Якщо ви евакуювались у безпечне місце місяць тому, зарано чекати від дітей швидкого відновлення працездатності. 2. В УМОВАХ ВІДСУТНОСТІ ПОСТІЙНИХ ЗАНЯТЬ НАВИЧКИ МОЖУТЬ РОЗПАДАТИСЯ. Або відбувається повернення на попередній етап навчання. Під час засвоєння навички ми проходимо чотири етапи: 🔹 початкове осмислення суті; 🔹 свідоме виконання із великою кількістю помилок; 🔹 початкова автоматизація — частина елементів виконуються швидко, без залучення значних ресурсів мозку; 🔹 високоавтоматизована навичка — точно, швидко, стійке виконання без підказок. Якщо навичка не була автоматизована (дитина виконувала повільно, свідомо контролюючи кожну дію, вимагала допомоги та підказок), тривалий період без підтримки навички сприятиме погіршенню якості виконання. Після відновлення занять достатньо швидко (значно швидше, ніж навчати з початку) відбувається відновлення втраченого рівня розвитку.

	3. СКЛАДНОЩІ АДАПТАЦІЇ ДО НОВОГО СЕРЕДОВИЩА ТА ЛЮДЕЙ ПОГАНО ВПЛИВАЮТЬ НА НАВЧАННЯ. Тому першою ціллю має бути стабілізація стану, організація побуту та рутин, відновлення режиму сну та харчування. Коли це вдалось хоча б частково можна повертатися до знайомих, простих та цікавих дитині активностей. Підтримання рівня розвитку достатньо. Подальше навчання для всіх відбуватиметься індивідуально і зовні, і за наповненням. Наразі основна задача дорослих, які опікуються особливою дитиною наступні: забезпечення безпеки, базових потреб (їжа, житло, медичний супровід), організація зайнятості та підтримка емоційного стану. Від дорослих сильно залежить, як дитина пройде цей етап життя. Головне, що потрібно зрозуміти: для багатьох з нас попереднє життя вже не повернути. Отже будемо все наново.
30.09.2022	